

De macht van Mathilde

Leesexemplaar

JO DE POORTER

de **MACHT**
van **MATHILDE**

**DE WARE IMPACT VAN
DE KONINGIN DER BELGEN**

P E L C K M A N S

Inhoud

- 7 INLEIDING
- 11 Mathilde, zevende vorstin der Belgen
Koningin van de roeping
- 35 Charlotte, voorvorstin der Belgen
Koningin van de onderwerping
- 51 Louise-Marie, eerste vorstin der Belgen
Koningin van de hoorndragers
- 63 Charlotte – keizerin van Mexico,
de geprefereerde opvolgster van Leopold I
Koningin van de SM
- 75 Marie-Henriette, tweede vorstin der Belgen
Koningin van het spuitwater
- 91 Blanche Delacroix, kortstondig derde vorstin der Belgen
Koningin van net niet
- 97 Elisabeth, derde vorstin der Belgen
Koningin van de wedstrijd
- 117 Astrid, vierde vorstin der Belgen
Koningin van de onvergetelijkheid

137 Joséphine-Charlotte, vervangvorstin der Belgen
Koningin van roestvrij staal

153 Marie-José, de geprefereerde vorstin van Albert I
Koningin van de maand

173 Lilian, bijna vijfde vorstin der Belgen
Koningin van de onverzettelikhed

201 Fabiola, vijfde vorstin der Belgen
Koningin van de haartooi

229 Paola, zesde vorstin der Belgen
Koningin van het onbegrip

253 Astrid, reservevorstin der Belgen
Koningin van de onzichtbaarheid

271 Delphine, plusprinses der Belgen
Koningin van de calvarie

291 Mathilde, zevende vorstin der Belgen
Koningin van de wilskracht

331 GERAADPLEEGDE BRONNEN

337 REGISTER



Leopold I van België
(1790-1865)
x 1816
Charlotte van
Engeland (1796-1817)

x 1832
Louise-Marie van
Orléans (1812-1850)

Filips van België
(1837-1905)
x 1867
Maria van
Hohenzollern-
Sigmaringen
(1845-1912)

Lodewijk Filips
(1833-1834)

Leopold II
(1835-1909)

Charlotte
(1840-1927)

Albert I van België
(1875-1934)
x 1900
Elisabeth van
Beieren (1876-1965)

Boudewijn van België
(1869-1991)

Henriëtte (1870-1948)

Joséphine-Marie
(1870-1871)

Joséphine-Caroline
(1872-1958)

Leopold III
van België
(1901-1983)
x 1926
Astrid van Zweden
(1905-1935)
x 1941
Lilian van Retie
(1916-2002)

Karel van België
(1903-1983)

Marie-José van België
(1906-2001)



De echtgenote van het staatshoofd en de voortbrengster van maar liefst vier troonopvolgers heeft al invloed van de eerste dag dat ze totaal onverwacht haar intrede doet in het Belgisch koningshuis. Niet alleen gaat de populariteit van de instelling omhoog, maar het brede publiek acht wonderbaarlijk genoeg de voormalig verdoemde prins bekwamer en geschikter voor de troon. Het is het omgekeerde wat haar voorgangster Paola veroorzaakt als haar man Albert tot het hoogste ambt geroepen wordt. Veertig procent van de bevolking vindt prinses Paola 'helemaal niet geschikt' om de zesde koningin der Belgen te worden. Van al haar voorgangsters is Mathilde de meest onvoorziene. Niemand had haar verwacht of voor mogelijk gehouden. Zelf vindt ze zich geroepen tot het vak, op een bijna religieuze manier. Ze is gelovig, maar niet godsdienstwaanzinnig zoals de tweede vorstin, Marie-Henriette, naar wie een fles Spa genoemd is. Ze is geëngageerd, maar niet fanatiek zoals de derde vorstin, koningin Elisabeth, die een foto van Mao op haar nachtkastje had. En ze is gedecideerd, maar niet zo manipulatief als de vijfde vorstin, Fabiola, die haar schaapjes, maar vooral haar neefjes op het droge wou.

Ieder vorstenhuis steunt op populariteit en invloed. De meest subtiële vorm daarvan komt van de persoon met de minst vastgelegde positie. De macht van het indirecte. Naast Mathilde zijn er zes andere vrouwen die dezelfde positie bekleed hebben. Zes officiële en daarnaast evenveel officieuze die vaak meer en sterker invloed gehad hebben. Dit boek gaat over koningin Mathilde en het vak van vorstin der Belgen dat zij geperfectioneerd heeft. Het is het verhaal over de kroon en wie ze mee gedragen heeft. In veel gevallen: *meer gedragen*. Het is een boek over de vrouw, de functie en wat ze ermee gedaan heeft. Ten goede en ten kwade. Mathilde staat vijftig jaar in het leven en is tien jaar koningin. Dat is misschien onverwacht begonnen, maar zeker niet toevallig. Dit is hoe het echt ging.





MATHILDE, ZEVENDE
VORSTIN DER BELGEN

Koningin van de roeping

Haar naam betekent ‘machtige strijder’ en ze stamt dan ook uit een ras van vechters en overlevers. Bittere armoede, moord en groot persoonlijk drama, niets wordt de d’Udekems gespaard. Maar hun veerkracht en doorzetting zijn legendarisch. Allen streven ze naar de top, maar enkel de oudste dochter van jonkheer Patrick en gravin Anna kan die bereiken. Met haar wonderbaarlijke vermogen om populariteit te doen pieken en de perceptie van bekwaamheid in de hand te werken. Als Filip van België over zichzelf iets zegt, spreekt hij over ‘de koningin en ik’. De prominente plaats van Mathilde is zowel een uiting van beleefdheid als een bevestiging van haar unieke positie. Dit eerste hoofdstuk ontrafelt het mysterie van hoe een volstrekt anonieme jonkvrouw een internationaal geprezen kroonprinses werd. Als Albert II tijdens zijn koningschap even naar het ziekenhuis moet, heeft de Franse toonaangevende krant *Le Monde* het over: ‘de schoonvader van Mathilde’. Een klein staaltje van de macht van de zevende vorstin der Belgen, die dat toen nog niet eens was.

Opmerkelijk vroom

Mathilde Christine Ghislaine wordt geboren in Ukkel op 20 januari 1973. Ze is de oudste dochter van jonkheer Patrick d'Udekem d'Acoz en de Poolse gravin Anna Maria Komorowska. Voor gravin Anna is haar oudste dochter 'een geschenk van God'. 'Ik had een moeilijke zwangerschap, maar die was ik meteen vergeten toen Mathilde eenmaal was geboren. Ik vond het heerlijk om me te mogen concentreren op de opvoeding van ons kind. In de jaren erna kregen we nog drie dochters: Marie-Alix, Elisabeth en Hélène. De zwangerschap van onze jongste dochter Hélène was een beproeving. Ik heb die hele periode in bed moeten doorbrengen. Maar ze was het waard. Toen Hélène geboren was, beslisten mijn man en ik om het bij onze vier kinderen te laten. We moesten het geluk niet tarten. We hadden vier stralende dochters. Maar zes jaar later was ik opnieuw zwanger. We hadden er niet meer op gerekend. Natuurlijk waren we opnieuw blij. Uit die zwangerschap werd onze eerste zoon, Charles-Henri, geboren.'

'Je hoeft Mathilde nooit te vragen om te bidden. Dat doet ze altijd vanzelf. Ze slaat geen enkele mis over.'

Het gezin wordt uiterst godvruchtig opgevoed. Als kind slaapt Mathilde letterlijk tussen de heiligenbeelden. 'In haar puberteit is zij al opmerkelijk vroom', getuigt de pastoor van Villers-La-Bonne-Eau, het dorp waar ze opgroeit, en dat nu gefuseerd is met Bastenaken. 'Je hoeft haar nooit te vragen om te bidden. Dat doet ze altijd zelf. Ze slaat geen enkele mis over en stapt mee op in processies.' De naam Mathilde komt uit het Oudgermaans en betekent 'machtige strijder' of 'strijder om macht'. Strijdlust zit de d'Udekems in de genen.

Beetje verward

Jonkheer Patrick d'Udekem d'Acoz is de jongste van de drie zonen van baron Charles d'Udekem d'Acoz en Suzanne van Outryve d'Ydewalle. Met zijn oudere broers, Henri en Raoul, brengt hij een zorgeloze jeugd door in het West-Vlaamse Proven, een deelgemeente van Poperinge. Hun vader is daar burgemeester. Na zijn studie als landbouwingenieur verhuist Patrick naar de provincie Luxemburg. Hij koopt er een bosdomein van driehonderd hectare dat niemand wil omdat de bomen doorzeefd zijn met kogels van het bloederige von Rundstedtoffensief tijdens de Tweede Wereldoorlog. In 1970 leert Patrick de tien jaar jongere gravin Anna kennen, een dochter van graaf

*‘Mathildes familie
wordt grotendeels
vermoord in Congo.
Wie nog leeft, moet
alles achterlaten en
vluchten naar België.’*

Leon-Michal Komorowski en prinses Zofia Maria Sapiecha-Kodenska. ‘Mijn man was, net als ik, uitgenodigd bij vrienden om een dagje te komen jagen. Bij die eerste ontmoeting was ik niet meteen ondersteboven van hem. ’s Avonds tijdens het diner, waarbij we het vlees aten dat de heren die dag geschoten hadden, raakten we aan de praat en nodigde hij mij uit op een trip naar Corsica. Ik vond die uitnodiging eerst een

beetje raar. Meteen met iemand op reis gaan die je nog maar één keer in je leven hebt ontmoet, normaal zou ik daar nooit in hebben toegestemd. Maar omdat er nog meer mensen megingen die ik kende, heb ik zijn uitnodiging aanvaard. Gelukkig maar. Tijdens die vakantie ontdekte ik dat we over veel zaken precies hetzelfde dachten. Wat mij ook voor hem innam, was dat hij een zeer galante man was. Hij wist veel, vertelde boeiend én was buitengewoon knap. Ik werd als een magneet tot hem aangetrokken. Het was de eerste keer dat ik echt verliefd werd. Ik was een laatbloeiër. Ik had me, tot ik mijn aanstaande leerde kennen, ook nooit echt voor mannen geïnteresseerd. Laat staan me met hen ingelaten. Dat zat niet in mijn karakter. Ik was een verlegen en bescheiden jonge vrouw. Ik was natuurlijk al verliefd geweest. Maar dat was geenszins te vergelijken met de gevoelens die ik had bij

Patrick. Ik herinner me nog heel goed hoe de verliefdheid me overviel en me zelfs een beetje verwarde. Het gebeurde tijdens de tweede dag van onze vakantie. Ik had vlinders in mijn buik. Ik kon aan niets anders meer denken dan aan hem. Al snel werd duidelijk dat hij precies dezelfde gevoelens voor mij koesterde. Toen ik dat bemerkte, durfde ik me over te geven en zelfs te gaan denken aan een toekomst met hem. Zeven dagen later waren we al verloofd. Het is snel gegaan. Patrick was bang dat hij me misschien kwijt zou raken en heeft daarom het zekere voor het onzekere genomen. Voor hij mij officieel ten huwelijk vroeg, heeft hij eerst een gesprek gehad met mijn vader. En dat verliep zeer goed, want diezelfde avond vroeg hij mij officieel ten huwelijk.’

Allemaal evenveel

Op 1 september 1971 trouwt Patrick d’Udekem d’Acoz met Anna Maria Komorowska. Opgejaagd door het communistische regime in 1957 was haar familie gevlucht uit Polen. Zonder bezittingen en totaal berooid maar met het hoofd geheven verlaten ze het land. Ze vestigen zich, dankzij een visum van koningin Elisabeth, in Kivu, Congo. Ook daar blijkt het niet veilig. Mathildes overgrootmoeder, grootoom en groot tante worden vermoord. Haar grootouders moeten al hun bezittingen achterlaten en halsoverkop naar België vertrekken. Tot aan haar huwelijk werkt de moeder van Mathilde als verpleegster in het ziekenhuis van Etterbeek. Graaf Patrick zegt daarover: ‘Zeven dagen nadat ik haar had leren kennen, verloofden wij ons. Geen dag heb ik spijt gehad van die keuze. Ze was dan wel straatarm, maar rijk aan liefde. Mijn vrouw is de meest fantastische echtgenote en moeder die ik me ooit had kunnen wensen. Kijkt men naar Mathilde, dan ziet men haar moeder. Ze zijn qua karakter precies hetzelfde. Voorkomend en gediensig. Geboren om te geven. Nemen staat niet in hun woordenboek.’ Ridderlijk laadt Patrick de zorg voor zijn noodlijdende schoonouders op zijn schouders. Met zijn vrouw en hun snel groei-

ende kroost neemt hij zijn intrek in het kasteel van Losange in Villers-la-Bonne-Eau, bij Bastenaken.

Patrick d'Udekem is een aristocraat van de oude stempel. Hij is koningsgezind, vaderlandslievend, katholiek en conservatief. Zijn intimi kennen hem als een goedlachse man met veel gevoel voor humor. Zo doopt hij zijn hond 'Pas Op' en om de activiteiten van zijn bosbouwbedrijf te financieren, opent hij het baancafé Los Angeles, met een knipoog naar het kasteel van Losange. Patrick wordt burgemeester van Villers-la-Bonne-Eau, gemeenteraadslid van Bastenaken, provincieraadslid van de provincie Luxemburg en rechter bij de handelsrechtbank in Neufchâteau. 'Ik kijk niet anders tegen Mathilde aan omdat zij ooit koningin van België zou kunnen worden', zegt hij kort na de verloving. 'Voor mij blijft ze altijd een van mijn vier dochters, van wie ik allemaal evenveel houd.'

Trouwe maagd

Mathilde wordt opgevoed door een kindermisje. Francine Laloy is veertien jaar als ze gevraagd wordt om voor de vijf maanden oude Mathilde te zorgen. Ze herinnert zich dat de start niet rimpelloos verliep: 'Ik was overweldigd want ze lieten de baby en mij alleen met een Duitse herdershond. Die hond had zijn poot op Mathilde gezet en wilde niet dat ik de baby aanraakte. Later is het toch nog goed gekomen tussen mij en de hond.' Mathilde gaat vanaf de derde kleuterklas in 1978 naar het Instituut Notre-Dame in Bastenaken waar ze de volledige lagereschoolcyclus doorloopt. Haar onderwijzeressen typeren haar als een modelleerlinge: gedisciplineerd en deftig. Haar klasgenoten herinneren zich haar blauwe plooirok, donkere schoenen, witte sokken en een witte bloes. Ze pronkt nooit met haar afkomst. Op haar dertiende sturen haar ouders haar naar een boerderij in het West-Vlaamse Stalhille om Nederlands te leren. Een overweldigend succes wordt het taalbad niet, maar het landbouwersechtpaar Julien Vermeire en Annie D'Hoedt is nog altijd in de wolken over het wel-

opgevoede adellijke meisje dat ondanks haar jeugdige leeftijd een onmiskenbare noblesse uitstraalde. Dat jaar gaat Mathilde op internaat in het Brusselse Institut de la Vierge Fidèle, een katholieke eliteschool waar de Franstalige adel zijn kinderen naartoe stuurt. Ook prinses Joséphine-Charlotte en prinses Astrid van België hebben er schoolgelopen. De jongens moeten een blauw pak en das dragen en de meisjes een donkerblauwe plooirok op knielengte. Mathilde volgt de richting Moderne Talen. In de retorica krijgt ze vijf uur Nederlands en geeft ze een spreekbeurt over de Golfoorlog. Ze behaalt zeventig procent voor haar mondelinge examen, maar is daar volgens haar lerares Nederlands Geneviève Theuns Crol niet tevreden mee. ‘Mathilde wilde in alles perfect zijn. Na de les kwam ze me nog dikwijls om meer uitleg vragen. Haar moeder kwam altijd naar de ouderavonden. Ze kwam dan voor me zitten, met Mathilde naast zich. Op een keer zei mevrouw d’Udekem: “We hebben een probleem. Met Nederlands gaat het niet zo goed”, waarop ik repliceerde: “Mevrouw, ik zie geen enkel probleem.” Alle leerkrachten zijn trouwens unaniem: Mathilde is een modelleerlinge, op het saaie af. Ze valt nooit op en haalt nooit kattenkwaad uit. Schoolvriendinnen uit die periode herinneren zich vooral haar preutsheid. Zij is het enige meisje in de klas dat een onderhemdje draagt omdat ze haar uniformbloes te doorschijnend vindt. Aan het Institut Libre Marie Haps studeert ze Logopedie. Tijdens de vakantie doet ze vrijwilligerswerk bij de Zusters van Moeder Teresa in Egypte. In 1991 vertrekt ze in haar eentje naar Caïro om er in de sloppenwijken te werken. Mathilde bouwt mee aan een schoolje en geeft Franse les. Ze behaalt haar diploma met grootste onderscheiding. Haar eindwerk gaat over autistische kinderen.

Jonge delinquenten

Mathilde en haar zussen worden spartaans en zuinig opgevoed. Moeder Anna heeft veel zwarte sneeuw gezien en honger gekend. Daarom is er in huis een absoluut verbod op morsen met eten of voedsel weg-

gooien. Kleren worden van zus tot zus doorgegeven en jarenlang gedragen. Vader Patrick zweert bij ouderwetse discipline, maar vindt toch dat zijn dochters de vleugels moeten uitslaan. Als zij wat ouder worden, koopt hij voor hen een bescheiden appartement aan de Reyerslaan in Brussel tegenover het VRT-gebouw. Als oudste moet Mathilde erop toezien dat haar zussen niet uit de band springen. Het gevaar is klein. De meisjes zijn allesbehalve fuifnummers. Mathilde beheert het budget, leeft bedachtzaam en rijdt rond in een tweedehandse Opel Corsa. Na haar huwelijk probeert haar vader die nog voor vijftienduizend euro te verkopen als koninklijk collector's item. In 1995 opent ze haar eigen praktijk als logopediste in Brussel. Ze studeert dan ook Psychologie aan de universiteit van Louvain-la-

'Kleren worden van zus tot zus doorgegeven en jarenlang gedragen.'

Neuve 'omdat ze meer wil begrijpen van de mensen'. Een jaar na haar huwelijk behaalt ze haar diploma met een scriptie over identiteitsproblemen bij jonge delinquenten. Vanaf 1996 geeft ze logopedielessen aan kinderen met leerproblemen in een school in Sint-Lambrechts-Woluwe. Behalve Frans spreekt Mathilde volgens haar cv ook Engels, Italiaans en zelfs Nederlands. Dat zal later iets te hoopvol ingeschat blijken. Tennis en zwemmen zijn haar favoriete sporten. Met paardrijden is ze na een zware val gestopt.

Hartverscheurend tafereel

Op 14 augustus 1997 is er een familiebijeenkomst bij de d'Udekemsen voor de herdenking van de grootvader van Mathilde die een paar jaar eerder overleden was. Tweede oudste dochter Marie-Alix wil die dag bij haar grootmoeder zijn om haar te steunen. Ze rijden samen in het autootje van de moeder van Patrick. Een andere auto rijdt voor hen uit. Daarin zitten de tante en de broer van Marie-Alix. Zoon Charles-Henri kijkt op een bepaald moment om en ziet alles gebeuren. Vlak bij de brug van Herstal loopt het mis. Tijdens het voorsorteren wordt

de auto van de grootmoeder geraakt door een vrachtwagen. De auto draait rond zijn as en komt daardoor dwars op de weg te staan. Een andere vrachtwagen kan het voertuig niet meer ontwijken en rijdt er in volle vaart tegenaan. De klap is oorverdovend. De grootmoeder is op slag dood. Marie-Alix leeft nog en de hulpdiensten, die snel ter plekke zijn, doen er alles aan om haar nog te redden. Helaas zijn haar verwondingen te ernstig. De moeder en vader van Mathilde zijn die middag op nog geen kilometer afstand van de plaats van het ongeluk op de receptie van het nieuwe bedrijf van de broer van Patrick. Zijn vrouw komt totaal ontredderd op die receptie binnengelopen en vertelt dat er een ernstig ongeluk is gebeurd met mama en Marie-Alix. ‘Mijn man en ik zijn meteen in onze auto gestapt en naar de plaats van het ongeluk gereden. Ik heb gezien hoe de artsen mijn dochter Marie-Alix aan het reanimeren waren in de ambulance. Dat was een hartverscheurend tafereel’, zegt gravin Anna. Patrick d’Udekem vult aan: ‘Ik zie nog vaak de beelden voor me van het moment dat de dokters uit die ambulance stappen en dat ik aan hun ogen zie dat ook mijn dochter het niet heeft gehaald. Ik kan niet uitleggen wat ik toen voelde.’

Geschonden vertrouwen

Hij doet toch een poging: ‘De keuze om Marie-Alix te begraven in Proven heeft te maken met het feit dat daar het familiegraf ligt. Ik had gehoopt dat mijn broers het fatsoen zouden hebben de familie-ruzie te staken die op het moment van de begrafenis in volle opgang was. Maar zelfs tijdens de kerkdienst van mijn mama presteerden ze het om te laat binnen te komen en veel kabaal te maken. En tijdens de bijzetting waren ze in geen velden of wegen meer te bekennen. Door Henri is uitgelekt dat prins Filip op de begrafenis aanwezig was. Dat is schandalig. Mijn dochter had toen net een relatie met hem. Maar daarvan was de buitenwereld nog niet op de hoogte. En dat was juist goed, omdat ze elkaar in alle rust aan het ontdekken waren.

Uiteraard was de prins op beide begrafenissen aanwezig om onze familie en Mathilde te steunen in het verdriet. Maar niemand stelde zich vragen bij zijn aanwezigheid. Zijn komst werd verklaard door het feit dat hij de familie kende. Iedereen geloofde dat, tot Henri het nodig vond te onthullen hoe het werkelijk zat. Daarmee schond hij het vertrouwen van de familie en dat van de prins. Filip heeft ons zeer veel gesteund. Op de dag van het overlijden zorgde hij er persoonlijk voor dat mijn twee dochters, die in Duitsland op vakantie waren, weer veilig terug in België raakten. Niet door snel een vliegtuigticket te boeken. Hij is ze persoonlijk gaan ophalen. Hij is er in die periode bijna dag en nacht voor ons geweest. Al zijn verplichtingen moesten wijken. Niets was hem te veel. Dan moet u weten dat op dat moment nog niemand wist van de relatie tussen Mathilde en de prins. En dat er ook nog geen sprake was van een huwelijk. Toch heeft die man zo veel voor ons willen betekenen. Hij is een mens met het hart op de juiste plaats. Dat zouden de mensen eens wat vaker moeten willen zien.'

Goed verborgen

In de eerste week van september 1999 vertrekt prins Filip op economische missie naar Londen. Mathilde heeft dan al haar jawoord gegeven. Op 25 september zal de verloving officieel bekend worden gemaakt. Koning Albert heeft bij zijn terugkeer uit vakantie premier Verhofstadt op de hoogte gebracht van de trouwplannen van zijn zoon. Intussen wordt achter de schermen een communicatiestrategie uitgedokterd om jonkvrouw Mathilde aan het Belgische volk voor te stellen. Een indiscretie uit het paleis gooit roet in het eten. Op 9 september melden *Het Belang van Limburg* en *Gazet van Antwerpen* in grote letters dat prins Filip zich op 25 september zal verloben met een zekere Mathilde d'Udekem d'Acoz, een adellijke juffrouw van zesentwintig jaar. De kranten hebben de primeur via een paleismedewerker die familie is van een journalist. Volgens hem is de relatie tussen Filip en

Mathilde ernstig en komt er spoedig een verloving. Het hof reageert verbijsterd. In Londen vallen de delegatieleden van de economische missie uit de lucht. Normaal moet het gezelschap pas een dag later terugkomen. Maar plots wordt het hele draaiboek door elkaar gegooid. ‘Het was Filip zelf die het initiatief nam, wat toch merkwaardig was’, zegt toenmalig staatssecretaris voor Buitenlandse Handel Pierre Chevalier. ‘Hij vertelde me dat hij een belangrijke mededeling in de privésfeer had.’ Filip kan het bericht in Londen niet bevestigen, omdat hij krachtens artikel 85 van de Grondwet eerst de goedkeuring van de regering moet krijgen. Maar ontkennen heeft geen zin. De verloving moet bekendgemaakt worden en dan moet, volgens het protocol, het huwelijk binnen de drie maanden plaatsvinden. De media zitten intussen niet stil. ’s Avonds krijgt een journalist van *Gazet van Antwerpen*, na lang proberen, de jonkvrouw aan de lijn. Zij wuift de geruchten over haar geheime romance met de kroonprins lachend weg. ‘Ik verloofd met prins Filip? Neen hoor, heel amusant’, giechelt Mathilde. Dat zij de relatie goed verborgen heeft kunnen houden, blijkt later ook uit de verbaasde reacties van de twee medewerksters in haar logopedistenpraktijk. Christine Monard en Delphine Dubbelman willen het nieuws aanvankelijk niet geloven.

Verlegen koorknaap

De bron van *Gazet van Antwerpen* blijkt betrouwbaar te zijn. Nog geen 36 uur na de eerste geruchten volgt de officiële bevestiging van het hof. De media storten zich op de mysterieuze verloofde. Aangezien Mathilde, haar ouders en zussen zwijgen, wordt haar oom, baron Henri, de burgemeester van Poperinge, van stal gehaald om achtergrondinformatie over zijn nichtje en zijn familie te verstrekken. Zwetend en handenwringend kwijt de pater familias zich van zijn opdracht, maar veel verder dan wat gemeenheden komt hij niet. ‘Ja, ze is lang en mooi en ik denk dat ze goed Nederlands spreekt’, zegt hij. Later, naar aanleiding van het vaudevilleproces over een bouwval-

*‘Onze meis
spreekt goed.’*

— VADER PATRICK
D’UDEKEM D’ACOU

lig stulpje in de Westhoek, zal uitlekken dat Henri en zijn broer Patrick, de vader van Mathilde, al jaren nauwelijks contact met elkaar hebben, behalve dan via hun advocaten, en dat de spotnaam ‘d’Udekem d’Ambras’ vrij goed de sfeer binnen de familie weergeeft. Intussen zet de pers een stormloop in op het kasteel van Losange in Villers-la-Bonne-Eau. Na enig aandringen zijn Mathildes ouders bereid een wandeling te maken met de hond in de tuin. Vader Patrick geeft een korte verklaring: ‘We zijn zo gelukkig zoals alle ouders die hun eerste kind zien trouwen.’ ‘Hoe is haar kennis van het Nederlands?’ vraagt een Vlaamse journalist. ‘Het is maandag officieel en als u de kans hebt, moet u haar een vraag stellen’, antwoordt vader Patrick. ‘Onze “meis” spreekt goed Nederlands en ze doet een grote inspanning om het te leren.’ Exclusief beeldmateriaal van de aanstaande kroonprinses is schaars. Een Vlaamse toerist die in Cuba toevallig een foto maakt van Filip en Mathilde verdient dankzij *Het Laatste Nieuws* zijn vakantiereis tienvoudig terug. Ook de bladen *Point de Vue* en *L’Éventail* doen gouden zaken met beeldmateriaal van de aanwinst van de prins: Mathilde op mondaine soirees, Mathilde als hulpverpleegster, Mathilde bij de Orde van Malta, Mathilde blond, Mathilde kastanjebruin: alles is welkom. In de media is de algemene consensus: de prins heeft een voortreffelijke keuze gemaakt. Ondanks zijn imago van verlegen koorknaap heeft hij blijkbaar een scherp oog voor vrouwelijk schoon.

Ernstige kandidaten

De eerste grote liefde van Filip is Barbara Maselis, de dochter van veevoederfabrikant Gerard Maselis uit Rumbeke. De idylle ontstaat in de abdijsschool van Zevenkerken, bij Brugge. ‘Ze zaten in dezelfde klas. Filip is hier toen dikwijls geweest’, vertelt haar vader. ‘We hebben vaak gepraat. Barbara en Filip waren niet uit elkaar te slaan. Maar die relatie, dat was iets dat niet mogelijk was. Zij, een gewoon

Vlaams meisje. Ze voelde dat genoeg. Dat kon niet lukken.’ Volgens RTBF-journalist Frédéric Deborsu heeft Filip op bevel van zijn vader met Barbara gebroken omdat zij niet van adel was. Barbara trouwt in de zomer van ’88 met een vriend van Filip: Daniel De Belder. Ze wonen met hun drie kinderen op het 107 hectare grote domein Hemelrijk in Essen. Daniel is diamantair, Barbara is designer bij antiquair Axel Vervoordt. Over haar liaison met de prins heeft ze nooit mededelingen gedaan. Paleiskenners koppelen de timide Filip vervolgens om de haverklap aan al dan niet adellijke juffrouwen. Geen enkele huwbare jongedame ontsnapt aan het oog van de huwelijksprofeten: de infantes Elena en Cristina van Spanje, Constanza van Oostenrijk, een schoonzus van Marie-Astrid van Luxemburg, Isabella van Oostenrijk-Este, Sarah Armstrong-Jones, dochter van prinses Margaret, Helen Windsor, dochter van de hertog van Kent, Bianca van Savoie, Alexandra van Hannover, Marie van Roemenië, Alexia van Griekenland, Marie-Louise van Baden-Zähringen, Eleonora Fleur von Württemberg en anderen passeren de revue. In twee gevallen lijkt het om ‘zeer ernstige kandidaten’ te gaan. ‘Prins Filip van België heeft een Italiaanse verloofde. Het is Fiammetta Frescobaldi, de dochter van markiezin Bona en de wijnbouwende markies Vittorio Frescobaldi uit Florence.’ Deze primeur in de Italiaanse krant *Il Messaggero* zorgt in de herfst van 1984 in de Belgische media maar ook aan het hof voor enige consternatie. ‘Ik weet van niets,’ zegt toenmalig woordvoerder Mark Van Craen, ‘maar ik zal misschien de laatste zijn die het weet.’

*Ik weet van niets,
maar ik zal
misschien de laatste
zijn die het weet.’*

Tweëndertig kinderen

— PALEISWOORD-
VOERDER VAN CRAEN

Prompt zetten alle kranten hun Italiaanse correspondenten aan het werk om het bericht te controleren en aanvullende gegevens door te seinen. Het verhaal lijkt te mooi om waar te zijn. Filip die net als zijn vader Albert in het grootste geheim in Italië een bruid gevonden heeft. In de aristocratische kringen van Florence wordt het nieuws van de idylle op juichkreten onthaald. ‘Met Marie-José hebben wij ooit een

Belgische koningin op de Italiaanse troon gehad, waarom zou er dan geen Italiaanse koningin van België worden’, merkt een vriendin van de familie Frescobaldi op, eraan toevoegend: ‘In geval van een huwelijk zal de troonopvolging verzekerd zijn. De Frescobaldi’s zijn een vruchtbaar geslacht. Een van hen, markiezin Dianora, heeft tweeën-

Adriana zou een gedroomde koningin voor België zijn, maar ze is, jammer genoeg voor Filip, sinds geruime tijd verloofd.’

dertig kinderen gehad.’ Helaas loochent de mooie markiezin Fiammetta formeel het bericht. ‘Ik ken Filip al jaren. Als kind al speelden we met elkaar. Mijn moeder is een jeugdvriendin van zijn moeder Paola. Waar die geruchten vandaan komen, weet ik niet. Misschien omdat Filip en ik samen een prettige zomervakantie in Versilia hebben doorgebracht. In alle vriendschap. Van een liefdesrelatie is geen sprake.’ Enige tijd later

is er de Spaanse freule Adriana Torres de Silva, met wie Filip tijdens de Heilige Week in Sevilla gefotografeerd wordt. Dat verhaal is als het ware nog mooier: net als zijn oom Boudewijn zou Filip dan zijn bruid uit Spanje importeren. Adriana komt verscheidene keren naar België en logeert dan in Brussel bij de adellijke familie de Brouhoven de Bergeyck. Ze is verscheidene keren te gast op het paleis en wordt aan het hof blijkbaar met bijzondere egards behandeld. Haar boezemvriendin, Eleonore de Brouhoven, spreekt de geruchtenstroom over een romance met Filip tegen. ‘De familie Torres de Silva is verwant met die van koningin Fabiola. Adriana en prins Filip hebben elkaar in Sevilla leren kennen. Adriana is mooi, spiritueel en sympathiek. Adriana zou een gedroomde koningin voor België zijn, maar ze is, jammer voor prins Filip, sinds geruime tijd verloofd met een Spaanse edelman.’ Het hof voegt daaraan toe: ‘Na het verblijf van de koning en de koningin in Spanje heeft juffrouw Torres de Silva op Laken een beleefdheidsbezoek gebracht. Toen is zij met een dienstwagen van het paleis opgehaald aan de luchthaven en weer weggebracht.’ Alweer een teleurstelling voor de vaderlandse pers.

Gevaarlijk spel

In 1998 koppelt *Point de Vue* Filip aan de Poolse gravin Anna Plater-Syberg. Vervolgens is er sprake van de Belgische burggravin Stéphanie de Lalaing, ‘*la meilleure amie du prince Philippe*’, een opmerkelijke schoonheid van wie de stamboom teruggaat tot Karel de Grote. De elegante burggravin heeft alle kwaliteiten om koningin te worden, maar is, naar verluidt, niet devoot genoeg voor het hof. Het verhaal gaat dat zij op een feestje waarop Mathilde aanwezig is, tegen Filip zou hebben gezegd: ‘Kijk, dat is de ideale vrouw voor jou. ’t Is een begijntje.’ Daarna is er de mythomane Sigrid van Erps, hoofdredactrice van het blad *Made in Brussels*, die zichzelf zonder enige bewijskracht aan de dan 37-jarige prins vasthaakt. Volgens wijlen Rudy Bogaerts, privéleraar van Laurent, hebben zowel Filip als Laurent jarenlang een gevaarlijk spel met vrouwen gespeeld. ‘De meisjes, meestal afkomstig van de hogere burgerij, droomden van een toekomst als prinses, maar niemand had de moed klaar en duidelijk te zeggen dat ze daarvoor, bij gebrek aan blauw bloed, niet in aanmerking kwamen. Dat heeft, mag ik wel zeggen, drama’s veroorzaakt. Laurent en Filip namen meisjes mee op vakantie, maar bij de terugkeer naar Zaventem bleek dat de *laissez-passer* voor eerste klasse niet meer voor de dames gold. Dat was de manier van de entourage om te zeggen dat de kandidates niet geschikt waren.’ Mathilde Christine Ghislaine d’Udekem d’Acoz past volstrekt niet in die rij. Er zijn tal van kenmerken en overtuigingen die hen bindt. Hun geloof is daar een van. Net als in de relatie van Boudewijn en Fabiola speelt bij Mathilde en Filip religiositeit een belangrijke rol. Een van de vele versies over de kennismaking wil dat zij elkaar hebben leren kennen op een feest van de Orde van Malta in het kasteel van Beloeil in Henegouwen. Mathilde en haar zussen waren er uitgenodigd als dank voor hun vrijwilligerswerk voor de Orde. Elk jaar begeleidden ze samen met hun ouders zieken tijdens de bekende

‘Het gebrek aan blauw bloed heeft veel drama’s veroorzaakt in de liefdesrelaties van Filip en Laurent.’

‘Filip en Mathilde hebben elkaar niet in een discotheek ontmoet.’

Lourdesreizen van de katholieke ridderorde. Filip is zelf ridder bij de Orde van Malta. Het was de heer des huizes, prins Antoine de Ligne, op dat moment baljuw van de Orde van Malta, die hen aan elkaar voorstelde. Volgens koningshuiskenner Erlend Hamerlijnck zou Filip eerst kennisgemaakt hebben met Mathildes zus Marie-Alix. Maar Marie-Alix vond zichzelf te levenslustig voor een taak als vorstin. Thuis, bij de familie d’Udekem, heeft Filip Mathilde dan leren kennen. Zoals gezegd, er zijn uiteenlopende theorieën over hoe het koppel elkaar heeft leren kennen. Volgens een bevriend politicus staat één ding vast: ‘Ze hebben elkaar niet in een discotheek ontmoet.’

Moeilijk aanvaarden

Filip en Mathilde beginnen snel na hun eerste ontmoeting een relatie. In die periode hangen ze urenlang aan de telefoon. Filip zelf verklapt later dat zijn liefde ook door de maag is gegaan. ‘Ze heeft eens een gerecht voor mij klaargemaakt. Daarna draaide ze zich om en toen wist ik: dat is ze.’ Zestien maanden na de kennismaking vindt de prins de relatie hecht genoeg om Mathilde ten huwelijk te vragen. Nog altijd wordt in de familie met geen woord gerept over de romance en de huwelijksplannen. Zelfs Mathildes neef Ghislain d’Udekem en diens dochter Yolaine, twee familieleden die geregeld op bezoek komen in het kasteel van Losange, weten van niets. Marc Servotte, de economisch adviseur die Filip vergezelt op buitenlandse missies, is evenmin op de hoogte van de relatie. ‘Een jaar voor het huwelijk ging ik de prins bezoeken op het paleis in Brussel. Toen ik aankwam, stapte hij net uit zijn auto met bagage én met een jonge dame. Maar ik heb hem daarover niet aangesproken, dat kon ook niet.’ Voor het eerst kiest een Belgische kroonprins voor een bruid uit eigen land. Mathilde blijkt een perfecte consensusfiguur te zijn. Haar familie heeft Vlaamse wortels, zij groeit op in Wallonië, woont in Brussel en

spreekt bovendien in meerdere of mindere mate de drie landstalen. Belgischer kan bijna niet. Door haar opleiding als logopediste heeft ze een sterk sociaal profiel met daarbovenop de trekken van een sprookjesprinses. In een mediatijdperk geen onbelangrijk detail. Ze lijkt bijna een anachronisme. Ze is nooit betrokken geweest bij schandalen zoals haar Noorse collega Mette-Marit, en ze heeft geen politiek controversiële familieleden zoals Máxima in Nederland. Het enige minpunt is dat ze zich enigszins conservatief kleedt. Daarom vindt koningin Paola dat haar aanstaande schoondochter aan een make-over toe is en bij representatieve opdrachten Belgische mode moet dragen. Ze maakt een afspraak bij de Brusselse couturier Nissim Israël die ontwerpt onder de naam Olivier Strelli. Hij sluit vier uur lang zijn zaak om samen met Mathilde, haar moeder, Filip en Paola een passende garderobe uit te zoeken. Na verloop van tijd schakelt Mathilde over op Edouard Vermeulen in wiens smaak ze een blind vertrouwen heeft. Pas langzaam kan Vermeulen haar ervan overtuigen zich wat gedurfter te kleden. Als ze merkt dat ze hiermee scoort, worden de rokken korter en de hakken hoger. Toch interesseert mode haar niet echt. Ze kleedt zich elegant omdat ze weet dat men dat van koninklijke allure verwacht. Ze kan moeilijk aanvaarden dat ze vooral op haar uiterlijk getaxeerd wordt in plaats van op de inhoud van haar taken. Ze wil daarom officieel geen stylist in dienst nemen, maar Vermeulen vervult die taak de facto. Als ze op buitenlandse reis vertrekt, komt hij bij haar langs om setjes samen te stellen. Een kapper/make-upartiest neemt ze wel altijd mee op reis.

Pleegzuster Bloedwijn

Op maandag 13 september 1999 wordt de langverwachte verloofde in de tuin van het kasteel van Laken aan de pers voorgesteld. Koning Albert en koningin Paola hebben voor deze uitzonderlijke gebeurtenis een van hun vele vakanties in Zuid-Frankrijk onderbroken. Groot is de verbazing als Filip in een zwarte Porsche 911 Carrera arriveert.

Naast hem zit een blonde vrouw in een modieus broekpak. ‘Hij heeft het meisje van de showroom meegebracht’, merkt een van de journalisten op. ‘Als we in het dagelijks leven de zussen d’Udekem tegenkwamen, dan droegen ze altijd dezelfde wat vormeloze trui en dezelfde jeans’, vertelt een schoolvriendin. ‘Toen we Mathilde op de dag van haar verloving helemaal opgedirkt en mooi opgemaakt naast Filip zagen stralen, konden we onze ogen bijna niet geloven.’ Het gaat er verrassend ongedwongen aan toe op de voorstelling. De koninklijke

*‘Het is heel natuurlijk
gegaan. Ik heb
Mathilde gekozen,
niemand anders.’*

— KROONPRINS FILIP

familie straalt eendracht en blijheid uit. Mathilde lijkt een glimlachende glamourversie van Pleegzuster Bloedwijn. Ze valt in elk onderdeel mee, behalve dan wat haar tweetaligheid betreft. ‘Voor iemand die al geruime tijd weet dat ze koningin der Belgen zal worden een matige prestatie’, vinden de aanwezige journalisten. Filip laveert minder houderig dan gewoonlijk door de jungle van fotografen, cameramensen en verslaggevers. ‘Niemand heeft mij Mathilde gepresenteerd’, zegt hij met de panache van de veroveraar. ‘Het is heel natuurlijk gegaan. Ik heb Mathilde gekozen. Niemand anders. Ik heb haar gezien en ik wist onmiddellijk: zij is het. Alleen het hart heeft gesproken. Het was tijd. De tijd was gekomen.’ Een journalist die wil weten of het een coup de foudre was, krijgt van Filip te horen dat hij niet van dat woord houdt. De prins legt wel zeer veel nadruk op het feit dat het allemaal ongepland is verlopen.

Blinde verafgoding

Mathilde komt, ziet en overwint. Meer dan eens valt de vergelijking met prinses Diana. Voor Filip is dat even wennen. In tegenstelling tot voorheen krijgen zijn activiteiten ineens grote mediabelangstelling. Maar de aandacht gaat vooral uit naar zijn partner. Zodra Mathilde prinses van België wordt, geeft ze haar baan op. Het kost haar weinig moeite om vanaf de eerste dag uiterst professioneel over te

komen. De Spaanse kroonprinses Letizia, in een vorig leven een succesvolle journaliste, lijkt na enkele maanden nog maar een schim van zichzelf. Ook de Noorse Mette-Marit vindt het moeilijk om haar vrije leven op te offeren voor een bestaan in de schijnwerpers. De Japanse prinses Masako, een voormalige succesvolle diplomate, lijdt al jaren aan depressies door de stress die haar functie met zich meebrengt. Maar het Japanse hof is dan ook een geval apart. De leden van de keizerlijke familie zijn bijna de gevangenen van de hofhouding. Mathilde lijkt nooit gestrest, integendeel. Meer dan eens redt ze Filip in situaties waar hij zich ongemakkelijk bij voelt. Dan komt de vakkundige psychologe in haar naar boven. Ze blijkt over zo'n flair te beschikken dat haar verloofde alleen maar in haar schaduw kan staan. Zij is ambitieus en duidelijk populairder dan hij, en dat zint hem niet altijd. Wanneer koning Albert voor zijn hartoperatie in het ziekenhuis wordt opgenomen, bloklettert de Franse krant *Le Monde*: 'De schoonvader van Mathilde is ziek'. De verafgoding zorgt soms voor spanningen binnen het koppel. Tegen een politicus biecht de prins zelfs letterlijk op dat Mathilde – hij heeft het altijd over 'mijn echtgenote' – hem overschaduwet. Maar naar de buitenwereld toe laat hij daar niets van merken. Prins Charles is jarenlang gefrustreerd geweest dat overal waar hij alleen kwam de mensen vroegen waar Diana was. Hij had er zelfs een standaard grap over: 'Ze is er niet bij, je kunt je geld terugkrijgen.'

Georkestreerd huwelijk

Het jaar van de ontmoeting van Filip en Mathilde is naar alle waarschijnlijkheid 1996, de omstandigheden zijn niet altijd even duidelijk. De voormalige adviseur van prins Laurent, kolonel Noël Vaessen, legt in *De kroon ontbloot* hun ontmoeting als volgt uit: 'De vader van Mathilde verkeerde al lang in financiële moeilijkheden. Vooraleer de journalisten op het kasteel van d'Udekem d'Acoz konden worden ontvangen, moest Filip eerst nog de schilders betalen om het aangetaste

‘Mathilde is een soort stewardess. Ze heeft de houding, de looks en de glimlach van een stewardess. Ze lacht altijd. Het land crasht en ze blijft lachen.’

— KOLONEL
NOËL VAESSEN

gebouw toonbaar te maken. Het is interessant om weten hoe de ontmoeting tussen de partijen in zijn werk is gegaan. Patrick d’Udekem d’Acoz wist dat Filip in een privétennisclub zat en hij zorgde ervoor dat ook zijn dochter daar terecht kwam. Hij heeft er vervolgens alles aan gedaan om die twee samen te brengen. De spontane verloving is van begin tot eind georkestreerd door vader d’Udekem d’Acoz en door vrienden van Filip die met de vader samenspannen. Mathilde is in zekere zin een soort stewardess. Ze heeft althans de looks, de houding, de kledij, de glimlach van een stewardess. Ze glimlacht altijd. Het land crasht en stewardess Mathilde blijft lachen als een stewardess.’ In zijn boek *Koningskwēsties* hangt journalist Frédéric Deborsu een soortgelijk beeld op. ‘Het sprookjesverhaal over een prins die stapelverliefd wordt op een jonkvrouw, heeft nooit bestaan’, zegt hij. ‘Het huwelijk is gearrangeerd door koning Albert en Mathildes vader. Filip had een “bijzondere vriendschap” met graaf Thomas de Marchant et d’Ansembourg, die drie jaar ouder is dan de prins. Ze gingen overal samen op vakantie, het was een ongebruikelijke relatie die op zijn leven heeft gewogen’, schrijft Deborsu.

Nooit succesrijk

‘De relatie tussen Filip en Mathilde liep allesbehalve vlot. Er werd een verzoeningsreis naar Cuba georganiseerd, maar dat liep uit op een catastrofe. Er was geen enkele affiniteit tussen de twee, een groot leeftijdsverschil en Filip worstelde met zijn identiteit.’ Na die reis gebeurt er een mirakel. ‘Plots werd alles binnen de maand geregeld. De druk van Albert II en de ultieme dreiging om zijn plaats te moeten afstaan aan Astrid speelden voor de kroonprins een beslissende rol. Ook zijn plichtsgetrouwheid en zijn grote geloof leidden tot de plotse wijziging

van zijn houding. De verloving is uiteindelijk in zeven haasten georganiseerd. Mathilde beseft van haar kant maar al te goed dat het om een unieke kans voor haar en haar familie gaat om een uitzonderlijk statuut te verwerven en nationale erkenning te krijgen. Ze kan moeilijk die ongelooflijke opportuniteit door haar vingers laten glijpen. Haar vader heeft gedurende jaren alles in het werk gesteld om zijn dochters in contact te brengen met zonen van rijke families. Zijn andere dochters zullen met een vermogende baron en een gefortuneerde markies trouwen. Vader Patrick overtuigt Mathilde om een afspraak te maken met de geschiedenis. Niet alleen voor zichzelf, maar ook voor haar familie. Patrick d'Udekem heeft in zijn leven zowat alles gedaan. Het is misschien overdreven om het een leven van twaalf stielen en dertien ongelukken te noemen, maar hij is nooit bijzonder succesrijk geweest en had vaak moeite om de eindjes aan elkaar te knopen.'

‘Op de vraag wat Mathilde de mooiste eigenschap van haar aanstaande vindt, antwoordt ze: “Zijn diepzinnigheid.”’

Beetje verdacht

Uitsluitsel over de precieze omstandigheden van de eerste ontmoeting wil niemand geven. Vooral Filip niet. ‘We mogen toch nog iets voor onszelf houden’, vindt hij. Vast staat dat de prins al ruim twee jaar voor de verloving geregeld in Losange wordt gesignaleerd en voor Mathilde een grote steun is als haar zus Marie-Alix én haar grootmoeder Elisabeth bij een verkeersongeval in 1997 om het leven komen. Op de vraag wat Mathilde de mooiste eigenschap van haar aanstaande vindt, antwoordt zij: ‘Zijn diepzinnigheid.’ Ze voegt er even later ook aan toe dat de keuze om de vrouw van de kroonprins te worden niet moeilijk is geweest. ‘Als Filip zijn bruid met de computer had gezocht, had hij geen betere keuze kunnen maken’, stelt Christian Cannuyer, hoogleraar geschiedenis aan de universiteit van Rijsel. *Knack*-journaliste Linda Asselbergs formuleert het iets plastischer: ‘Mocht Mathilde

in een orwelliaans kweekstation als prinses geconcipieerd zijn, ze zou er niet meer prinsesachtig kunnen uitzien.’ Succesauteur Erwin Mortier ziet het zo: ‘Madame, Freule, Prinses, U bent zo door en door Belgisch, zo communautair evenwichtig dat het een beetje verdacht begint te worden. Neemt U me dus niet kwalijk, Hoogheid, dat ik soms denk dat onderzoeksbureau Censydiam achter uw verloving zit.’

Spectaculair toegenomen

Over het feest ter gelegenheid van die verloving op 13 november zijn pers en publiek unaniem: een schot in de roos. Dansend op de tonen van Eric Claptons *Wonderful Tonight* – uitgevoerd door Raymond van het Groenewoud en Toots Thielemans – openen Filip en Mathilde in slow motion het feest in het kasteel van Laken. De koninklijke familie en het gezin d’Udekem d’Acoz mengen zich daarna drie uur lang onder de vijftienhonderd genodigden uit de tien provincies van het land. Karel Moors, verslaggever van *Gazet van Antwerpen*, die als eerste over de verloving heeft geschreven, is vooral onder de indruk van koningin Fabiola die ‘als een met goud beladen Spaans galjoen voor anker gaat’.

Een golf van Mathilde-manie overspoelt het land. Ter ere van de aanstaande prinses worden liedjes gecomponeerd, pasgeboren meisjes krijgen haar naam, vrouwen van elke rang, stand en leeftijd willen een kapsel zoals dat van haar. Handige zakenlui brengen een assortiment van de meest uiteenlopende producten op de markt, van T-shirts, poppen en bruidsjurken tot jonge kaas. Mathildes komst geeft de monarchie een nieuw elan. Sommige commentatoren noemen de prinselijke verloofde een ‘godsgeschenk voor België’. Door de weldadige invloed van de dame aan zijn zijde scoort Filip voor het eerst uitstekend in de opiniepeilingen. Zijn liaison met jonkvrouw d’Udekem d’Acoz geeft de harkerige prins een gigantische publicitaire duw voorwaarts. Dankzij haar blijkt ook de inschatting van zijn verstandelijke vermogens spectaculair toe te nemen. Meer dan de helft van de be-

volking vindt dat de jarenlang verguisde kroonprins klaar is voor de troon. Maar niemand is zo klaar om kroonprinses te worden als Mathilde. Het laatste hoofdstuk in dit boek stippelt de route uit die ze van kandidate voor de functie aflegde tot nieuwe standaard voor het vak. Maar om dat volledig te kunnen begrijpen, moeten we eerst de vrouwen afgaan die het voor Mathilde mogelijk maakten. En de eerste maakte het al meteen bijna onmogelijk. Als Charlotte niet gegaan was, was Mathilde nooit kunnen komen.

